

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Beata Gudowska

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z wniosku [...] Stowarzyszenia [...] z/s w W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W.
z udziałem zainteresowanych C. Sp. z o.o. Ośrodek [...] z/s w W. i A. Z.
o ubezpieczenie społeczne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 marca 2016 r.,
zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 lipca 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

**oddala zażalenie i zasądza od Zakładu Ubezpieczeń
Społecznych Oddziału w W. na rzecz [...] Stowarzyszenia [...] z/s
w W. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 6 lipca 2015 r. odrzucił skargę kasacyjną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. od wyroku tego Sądu Apelacyjnego z dnia 22 stycznia 2015 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 13 maja 2014 r. oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego z dnia 28 listopada 2011 r. ustalającą wysokość podstawy wymiaru składek na pracownicze

ubezpieczenia społeczne A. Z. u płatnika składek - [...] Stowarzyszenia [...] Sąd Apelacyjny argumentował, że przedmiotem sporu było prawo majątkowe sprowadzające się do wymiaru składek, których wartość zaskarżenia organ rentowy określił na kwotę poniżej dziesięciu tysięcy złotych. Z tych też względów skarga kasacyjna była przedmiotowo niedopuszczalna w rozumieniu art. 398² § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu organ rentowy zarzucił: 1/ błędną wykładnię art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 121 ze zm., dalej ustawa systemowa) przez przyjęcie, że sprawy zainicjowane odwołaniem od decyzji dotyczących podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne mają charakter spraw, w których przedmiotem sporu jest wysokość należnych składek od danego płatnika składek. Tymczasem sprawa dotyczyła objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, natomiast ustalenie w decyzji wysokości podstawy wymiaru składek „jest jedynie wtórnym i następczym zabiegiem prawnym umożliwiającym wyrażenie uznania, iż dla danej osoby ubezpieczonej umowa cywilnoprawna nie stanowi tytułu do ubezpieczenia, a prawidłowym tytułem ubezpieczeniowym jest umowa o pracę”; oraz 2/ naruszenie art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398² § 1 k.p.c. przez błędne zastosowanie i przyjęcie, że skarga kasacyjna od wyroku Sądu Apelacyjnego rozstrzygającego sprawę zainicjowaną odwołaniem od decyzji opartej na art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, w której organ rentowy określił podstawy wymiaru składek zainteresowanej na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne u płatnika składek jest sprawą o prawa majątkowe, w której dopuszczalność skargi kasacyjnej uzależniona jest od wartości przedmiotu zaskarżenia, podczas gdy przedmiotowa sprawa jest sprawą o objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym. W konsekwencji skarga kasacyjna jest dopuszczalna niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia. Dlatego skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

W odpowiedzi na zażalenie płatnik wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie miało usprawiedliwionych podstaw, ponieważ przedmiot postępowania odwoławczego stanowiła decyzja „wymiarowa”, a nie decyzja o ustaleniu podlegania pracowniczym ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu. Wydając decyzję wymiarową sam wnoszący zażalenie organ ubezpieczeń społecznych określił przedmiot i zakres odwołania, przeto dla potrzeb niedopuszczalnego kasacyjnego zaskarżenia nie może racjonalnie utrzymywać, że wydał kontestowaną decyzję także w niewymienionym w niej zakresie i przedmiocie ustalenia podlegania zainteresowanej pracowniczym ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnemu z przychodów uzyskiwanych za wykonywanie spornych umów. Powyższe oznaczało, że ograniczenie zakresu i przedmiotu zaskarżonej decyzji do określenia wysokości „podstawy wymiaru”, a w konsekwencji objęcie przedmiotem odwołania (sporu) wysokości składek należnych od określonej w decyzji podstawy ich wymiaru, wykluczało kasacyjne rozeznanie sprawy o nieobjęte zaskarżoną decyzją „pierwotne” ustalenie pracowniczego tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnemu z przychodów uzyskiwanych przez zainteresowaną za wykonywanie spornych umów cywilnoprawnych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji w zgodzie z art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c., orzekając o kosztach postępowania w zgodzie z art. 98 § 1 k.p.c. w związku z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przed radcą prawnego ustanowionego z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490).